

Sygn. akt VII U 1506/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan - Karasińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 stycznia 2021 r. w Warszawie

sprawy W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury i kapitału początkowego

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 24 lipca 2015 r. znak: (...)

z dnia 29 września 2015 r. znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie odwołania od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 24 lipca 2015 r. znak: (...) w zakresie zmienionym decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 01 października 2015 r. znak: (...),

2. umarza postępowanie w zakresie odwołania od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 września 2015 r. znak: (...) w zakresie zmienionym decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 stycznia 2016 r. znak: (...)

3. w pozostałym zakresie zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 24 lipca 2015 r. znak (...) oraz z dnia z dnia 29 września 2015 r. znak: (...) w ten sposób, że przyjmuje, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy odwołującego W. G. wynosi 155. 805, 32 zł, w ten sposób, że przyjmuje, iż podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 2. 156,09 zł, a wskaźnik podstawy wymiaru wynosi 72,24 % oraz w ten sposób, że przyjmuje, iż wysokość emerytury wynosi 4.706,28 złotych miesięcznie brutto;

4. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołującego się W. G. kwotę 300, 00 złotych (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 120, 00 złotych (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VII U 1506/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 lipca 2015 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał W. G. emeryturę od 1 lipca 2015 r. Organ rentowy wskazał, iż wysokość emerytury obliczona w oparciu o art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia

1998 r. o emeryturach i rentach z FUS wynosi 4468,72 zł, w oparciu o art. 26 ustawy 4544,88, zgodnie z art. 183 ustawy 4529,65 zł (k. 115-117 a.r.)

Od powyższej decyzji odwołał się ubezpieczony. Wniósł o jej zmianę poprzez uwzględnienie wszystkich okresów składkowych służących do ustalenia wysokości emerytury, w tym tych nieuwzględnionych lub uwzględnionych przez organ rentowy tylko częściowo, to jest:

- zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od dnia 2 stycznia 1995 r. do dnia 31 marca 1995 r.,
- w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowym (...) od dnia 2 czerwca 1993 r. do 31 lipca 1993 r.,
- w (...) S. S. od dnia 4 maja 1993 r. do dnia 31 maja 1993 r.,
- w (...) od dnia 14 października 1977 r. do 14 lutego 1989 r.; (odwołanie, k. 2-5)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania w części, w jakiej decyzjami z dnia 29 września 2015 r. i 1 października 2015 r. żądania odwołującego się zostały uwzględnione, a w pozostałej części o oddalenie odwołania. (odpowiedź na odwołanie, k. 16)

Wyrokiem z dnia 14 lipca 2016 r. w sprawie o sygn. VII U 1463/15 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie oddalił odwołanie.

Wyrok z dnia 14 lipca 2016 r. został w całości zaskarżony przez odwołującego się apelacją. Na skutek apelacji Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. III AUa 1232/16, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej. Sąd Apelacyjny stwierdził, że sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że przesądza o tym już choćby to, że sąd I instancji nie dostrzegł, że przedmiotem odwołania jest decyzja o przyznaniu emerytury i ustaleniu jej wysokości, a nie decyzja o ustaleniu wysokości kapitału początkowego. Sąd Apelacyjny ocenił uzasadnienie wyroku pierwszej instancji negatywnie i wytknął sądowi brak samodzielnych ustaleń faktycznych oraz nieuwzględnienie w rozstrzygnięciu tego, że postępowanie w części podlegało umorzeniu z uwagi na częściową zmianę zaskarżonej decyzji przez organ rentowy po wniesieniu odwołania. Zdaniem Sądu Apelacyjnego sąd I instancji nie uzasadnił też, dlaczego podzielił stanowisko organu rentowego, zdaniem którego kapitał początkowy ubezpieczonego został ustalony z 10 najkorzystniejszych lat - nie przedstawił na tę okoliczność żadnego wyliczenia lub merytorycznej wypowiedzi. Sąd Apelacyjny stwierdził zatem, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy ustali na podstawie dokumentów z akt rentowych okoliczności konieczne do rozstrzygnięcia w przedmiocie żądania ubezpieczonego i na podstawie przepisów prawa materialnego, do których odniesie te okoliczności, rozstrzygnie kwestię zgłoszonego roszczenia. (wyrok, k. 171, uzasadnienie, k. 177-204)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. G. ur. (...) w dniu 1 lipca 2015 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę z dnia 1 lipca 2015 r. k. 1 a. r.).

Decyzją z dnia 15 lipca 2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał odwołującemu emeryturę w kwocie zaliczkowej (decyzja z dnia 15 lipca 2015 r. k. 23 a. r.).

Następnie organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 24 lipca 2015 r., znak: (...) przyznał odwołującemu emeryturę od dnia 1 lipca 2015 r. Do stażu pracy Oddział przyjął 33 lata, 10 miesięcy i 26 dni okresów składkowych oraz 2 miesiące i 14 dni okresów nieskładkowych. Organ rentowy wyliczył emeryturę ubezpieczonemu w oparciu o art. 53 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z dnia 24 lipca 2015 r. k. 53 a. r.).

Ubezpieczony odwołał się od niniejszej decyzji inicjując niniejsze postępowanie w toku którego Sąd ustalił, że ubezpieczony był zatrudniony w następujących podmiotach:

(...) S.A. - od 14 października 1977 r. do 14 lutego 1989 r.

Biuro Handlu Zagranicznego (...) - od 15 lutego 1989 r. do 30 listopada 1989 r.

(...) - od 1 lutego 1990 r. do 31 grudnia 1992 r.

(...) Sp. z o.o. - od 2 czerwca 1993 r. do 31 lipca 1993 r.

(...) S. S. - od 4 do 31 maja 1993 r.

(...). Sp. z o.o. - od 1 lutego 1994 r. do 31 grudnia 1994 r.

Przedsiębiorstwo (...) - od 2 stycznia 1995 r. do 31 marca 1995 r.

(...) S.A. - od 1 marca 1996 r. do 31 grudnia 1998 r.

Przez okres zatrudnienia do 1 stycznia 1999 r. W. G. osiągnął następujący dochód:

- w roku 1977 - 12 857,00 zł,
- w roku 1978 - 54 250,00 zł,
- w roku 1979 - 70 907,00 zł,
- w roku 1980 - 69 640,00 zł,
- w roku 1981 - 53 550,00 zł,
- w roku 1982 - 98 360,00 zł,
- w roku 1983 - 3 189,00 zł,
- w roku 1984 - 171 422,00 zł,
- w roku 1985 - 259 560,00 zł,
- w roku 1986 - 292 595,00 zł,
- w roku 1987 - 393 710,00 zł,
- w roku 1988 - 764 214,00 zł,
- w roku 1989 - 1 993 117,00 zł,
- w roku 1990 - 8 311 000,00 zł,
- w roku 1991 - 12 000 000,00 zł,
- w roku 1992 - 12 720 000,00 zł,
- w roku 1993 - 7 000 000,00 zł,
- w roku 1994 - 104 500 000,00 zł,

- w roku 1995 - 1 131,70 zł,
- w roku 1996 - 34 819,83 zł,
- w roku 1997 - 52 594,46 zł,
- w roku 1998 - 61 033,75 zł.

W okresie od 4 maja do 31 lipca 1993 r. W. G. był zatrudniony w (...) w wymiarze pełnego etatu, przy czym od 1 czerwca do 31 lipca przebywał na urlopie bezpłatnym. W czasie tego urlopu W. G. świadczył pracę dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowo-Usługowego (...) Sp. z o.o. w wymiarze 1/2 etatu, a jego wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 2 500 000,00 zł plus premia uznaniowa (pismo, k. 151 akt rentowych; świadectwo pracy, k. 109 akt rentowych).

Organ rentowy wydał w dniu 4 sierpnia 2005 r. decyzję o ustaleniu kapitału początkowego W. G.. Kapitał początkowy był ustalany kolejnymi decyzjami z dnia 12 maja 2008 r., 13 lipca 2015 r. z dnia 29 września 2015 r., zaś ostatecznie decyzją z dnia 26 stycznia 2016 znak: (...), ZUS ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. na kwotę w wysokości 152 296,21 złotych. (nieoznaczona karta a. k. p.).

W toku procesu Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją zmieniającą w dniu 1 października 2015 r., znak: (...) przyznał emeryturę odwołującemu od dnia 1 lipca 2015 r. przyjmując okres składkowy w wymiarze 34 lat, 1 miesiąca i 23 dni oraz okres nieskładkowy w wymiarze 2 miesięcy i 14 dni (decyzja z dnia 1 października 2015 r. k. 115 a. r.).

Sąd w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego zobowiązując go do wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. przyjmując najkorzystniejszy dla odwołującego wariant. Biegła E. Z. w swojej drugiej opinii uzupełniającej uwzględniła w całości założenia wskazane przez Sąd i w przejrzysty sposób wyliczyła hipotetyczną wartość kapitału początkowego na kwotę 155.805,32 zł. Jej ostateczne wnioski, zawarte w 2. opinii uzupełniającej, nie były kwestionowane przez odwołującego się. Również i organ rentowy nie kwestionował prawidłowości tej opinii, z zastrzeżeniem, że nie zgadza się on z przyjętym założeniem co do przyjęcia przeciętnego rocznego wynagrodzenia za 1993 r. w kwocie 4.325,000 zł oraz co do zaliczenia okresu od 1 stycznia do 4 marca 1981 r. jako składkowego. Sąd także nie dostrzegł w 2. opinii uzupełniającej błędów rachunkowych lub merytorycznych, które dyskwalifikowałyby ją jako źródło dowodowe (opinia biegłej sądowej k. 241-250, uzupełniająca opinia biegłej sądowej k. 275-283, uzupełniająca opinia k. 311-318).

Organ rentowy zobowiązany przez Sąd do hipotetycznego wyliczenia wysokości emerytury przy założeniu, że na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy odwołującego wynosi 155.805,32 i przyjmując że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 2.156,09 zł a wskaźnik podstawy wymiaru 72,24% wskazał, iż wysokość emerytury mieszanej wynosi 4658,76 zł (pismo ZUS z dnia 12 sierpnia 2020 r. k. 392 – 397 a.s.).

Wobec zgłoszonych zastrzeżeń przez pełnomocnika odwołującego do pisma organu rentowego z dnia 12 sierpnia 2020 r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego celem wyliczenia prawidłowej wysokości emerytury przyznanej odwołującemu przy założeniach, że na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy odwołującego wynosi 155.805,32 i przyjmując że podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 2.156,09 zł a wskaźnik podstawy wymiaru 72,24% (pismo z dnia 24 sierpnia 2020 r. k. 400 a.s., postanowienie z dnia 10 września 2020 r. k. 403).

Biegła A. G. w swojej opinii uwzględniając w całości założenia wskazane przez Sąd i w przejrzysty sposób wyliczył wysokość emerytury na kwotę 4706,28 zł brutto od daty przyznania 1 lipca 2015 r. (opinia biegłego sądowego A. G. k. 411 – 418 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 kwietnia 2016 r. (druk ZUS Rp-7), pismo (...) "(...) z dnia 5 stycznia 1981 r. k. 224 a.s., aneksu do umowy o pracę w (...) k. 225 a.s., oraz opinię biegłej z zakresu rachunkowości E. Z. oraz biegłego sądowego z zakresu księgowości

A. G. (opinia biegłej sądowej E. Z. k. 241-250, uzupełniająca opinia biegłej sądowej E. Z. k. 275-283, uzupełniająca opinia E. Z. k. 311-318, opinia biegłego sądowego A. G. k. 411 - 418).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych. W zakresie dokonanych obliczeń Sąd dał wiarę opinii biegłych, gdyż biegli w sposób czytelny i precyzyjny dokonali obliczeń, wskazując przy tym dokładnie na jakiej podstawie dokonali poszczególnych założeń, odniosła się także w sposób wyczerpujący do zastrzeżeń organu rentowego. Zasady dokonywania obliczeń przedstawione w treści opinii biegłych zostały omówione w sposób szczegółowy, czytelny i nie budzący wątpliwości Sądu, co czyni w pełni wiarygodnymi przedstawione wnioski.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie W. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 24 lipca 2015 r. znak: (...), zasługuje na uwzględnienie.

W tym miejscu wskazać należy, iż częściowo organ rentowy uwzględnił odwołanie ubezpieczonego i decyzjami z dnia 29 września 2015 r. oraz z dnia 1 października 2015 r. uwzględnił okresy od 1 grudnia 1978 r. do 31 grudnia 1980 r., oraz od 5 stycznia 1983 r. do 31 grudnia 1983 r., zatem w tym zakresie Sąd umorzył postępowanie na podstawie art. 477⁽¹³⁾ § 1 k.p.c., co znalazło odzwierciedlenie w pkt 1 i 2 wyroku. Zgodnie z art. 477⁽¹³⁾ § 1 k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Wobec powyższego Sąd Okręgowy umorzył postępowanie zakresie odwołania od zaskarżonej decyzji z dnia 24 lipca 2015 r. w zakresie zmienionym decyzją z dnia 1 października 2015 r. znak (...) (pkt 1 wyroku) oraz umorzył postępowanie zakresie odwołania od zaskarżonej decyzji z dnia 29 września 2015 r. znak (...) w zakresie zmienionym decyzją z dnia 26 stycznia 2016 r. znak (...) (pkt 2 wyroku)

Kluczową kwestią dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, czyli wysokości przysługującej odwołującemu się emerytury, była wysokość jego kapitału początkowego.

Sąd zważył, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, dalej: ustawa emerytalna) – kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy emerytalnej, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku. W przypadku nieudowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS Rp-7, ale również legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego. Ustalenie kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 1 stycznia 1999 roku, tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób ustalone na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. W myśl ust. 2 tego przepisu kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Szczegółowy tryb ustalania wartości kapitału początkowego określa art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd stwierdził, że biegła w swojej drugiej opinii uzupełniającej dokonała ustalenia wartości kapitału początkowego odwołującego się w zgodzie z przepisem art. 174 i pozostałymi przepisami ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zarówno odwołujący jak i organ rentowy ostatecznie nie kwestionowali obliczeń biegłej od strony matematycznej, organ rentowy kwestionował możliwość zaliczenia okresu od 1 stycznia 1981 r. do 4 marca 1981 r., wobec braku dostarczenia oryginału zaświadczenia, oraz przyjętą przez biegłą podstawę wymiaru kapitału początkowego za 1993 r. w kwocie 7.000.000,00 zł, zamiast 4.325.000 zł (pismo organu rentowego z dnia 16 stycznia 2020 r. k. 349 a.s.).

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy należało przyjąć, że odwołujący się wykazał 228 miesięcy (19 lat) okresów składkowych i 1 miesiąc, 27 dni okresów składkowych.

Okresy składkowe: 14.10.1997-30.11.1978; 01.12.1978-31.12.1980; 01.01.1981-04.03.1981; 05.03.1981-10.05.1981; 23.05.1981-04.08.1982; 04.09.1982-03.10.1982; 31.10.1982-04.01.1983; 05.01.1983-31.12.1983; 06.01.1984-19.08.1984; 06.09.1984-14.02.1989; 15.02.1989-16.08.1989; 05.09.1989-30.11.1989; 01.02.1990-31.12.1992; 04.05.1993-31.05.1993; 02.06.1993-31.07.1993; 01.02.1994-31.12.1994. 02.01.1995-31.03.1995; 01.03.1996-31.12.1998.

Okresy nieskładkowe: 20.08.1996-24.08.1996; 13.01.1997-17.01.1997; 12.06.1997-16.06.1997; 12.01.1998-07.02.1998; 16.03.1998-30.03.1998.

W przypadku odwołującego się należało ustalić najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy z lat 1989-1998. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z tych lat wynosi 176,60%, a hipotetyczny wskaźnik z 20 najkorzystniejszych lat - 139,46%.

Podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosiła 2.156,09 zł, a współczynnik proporcjonalny do osiągniętego wieku - 72,24%. W oparciu o te ustalenia biegła wyliczyła, a Sąd oraz strony nie kwestionowały prawidłowości tych wyliczeń, że kapitał początkowy odwołującego się na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosił 155 805,32 zł.

Odnosząc się do kwestionowanego przez Zakład Ubezpieczeń wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia za rok 1993 r. wskazać należy, że odwołujący był zatrudniony w (...) w pełnym wymiarze czasu pracy okresie od 4 maja 1993 r. do 31 lipca 1993 r. z wynagrodzeniem w wysokości 2.000.000,00 zł. W okresie od 1 czerwca 1993 r. do 31 lipca 1993 r. odwołujący przebywał na urlopie bezpłatnym w (...), jednocześnie w tym okresie świadcząc pracę w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Handlowo - Usługowym (...) Sp. z o.o. Ze świadectwa pracy wynika, iż wynagrodzenie w tym okresie wynosiło 2.500.000,00 zł plus premia uznaniowa. Dlatego też w ocenie Sądu biegły sądowy zasadnie w opinii wskazał, iż wynagrodzenie za 1993 r. przyjęte do podstawy wymiaru kapitału początkowego winno wynosić 7.000.000,00 zł.

Sąd przyjął także, że zarobki odwołującego za okres oddelegowania do pracy za granicą od 15 stycznia 1979 r. do 31 grudnia 1980 r. wynoszą za rok 1979 r. - 70.907 zł zaś za rok 1980 - 69.640 zgodnie z zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 kwietnia 2016 r. (druk ZUS Rp-7).

W ocenie Sądu organ rentowy bezzasadnie odmówił ubezpieczonemu uznania wynagrodzenia zastępczego, albowiem jak wynika z ustalonego stanu faktycznego był on zatrudniony w zakładzie macierzystym przed wyjazdem za granicę, co więcej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 kwietnia 2016 r. wynika wprost, iż od wynagrodzenia

zastępczego zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne oraz zostały podane kwoty tego wynagrodzenia za poszczególne lata.

Zgodnie z § 10 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (tj. Dz.U. z 1989 r. Nr 11, poz. 63) jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru, pracownik był zatrudniony za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia, jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 r. - kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

Dlatego też Sąd przyjął także, wbrew stanowisku organu rentowego zasadność uznania okresu od 1 stycznia 1981 r. do 4 marca 1981 r. jako okresu składkowego albowiem powyższe wynika wprost z pisma z dnia 5 stycznia 1981 r. podpisanego przez dyrektora Przedsiębiorstwa Budownictwa (...), w którym wskazano, iż odwołujący winien się zgłosić do macierzystego zakładu pracy po zakończeniu urlopu dewizowego za rok 1979 r. i 1980 w ilości 52 dni. oraz z oświadczenia Głównego Specjalisty ds. Kadr mgr Z. Ś. zawartego w skierowaniu do pracy w (...) Z., że należność za urlop dewizowy za 1979 r. oraz 1980 r. Sąd Przyjął jednocześnie wysokość urlopu dewizowego w wysokości 5.980,00 zł co wynika z przemnożenia ilości dni wskazanych w wyżej wymienionych oświadczeniach i kwoty 115 zł stawki dziennej wynagrodzenia określonej w świadectwie pracy z (...) z dnia 31 grudnia 1980 r. oraz z aneksu do umowy o pracę przedłożonego przez pełnomocnika odwołującego wraz z pismem procesowym z dnia 21 marca 2019 r. (k. 221 - 225).

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy w oparciu powołane w uzasadnieniu przepisy prawa materialnego oraz art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. w pkt 3 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 24 lipca 2015 r., znak: (...) oraz z dnia 29 września 2015 r. znak (...) w ten sposób, że przyjął, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. kapitał początkowy odwołującego W. G. wynosi 155.805,32 zł, w ten sposób, że przyjął, iż podstawa wymiaru kapitału początkowego wynosi 2.156,09, a wskaźnik podstawy wymiaru wynosi 72,24%, oraz w ten sposób, że przyjął, iż wysokość emerytury wynosi 4.706,28 zł miesięcznie brutto.

W pkt. 4 wyroku Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz ubezpieczonego W. G. kwotę 300,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwota 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą, przyznane na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 9 ust. 2 w zw. z § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

ZARZĄDZENIE

(...)